

Egy gyülekezet munkája és fáradozása

Előfohász: „Boldogok, akik házadban laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged! (Szela.) Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol. [...] Mert nap és pajzs az Úr, kegyelmet és dicsőséget ad az Isten. Nem vonja meg javait az Úr azoktól, akik feddhetetlenül élnek. Seregek Ura, boldog az az ember, aki benned bízik (Zsolt 84,5-6.12-13)!” Ámen.

Gyülekező ének: 499. dicséret 1-4. versei: „Megújult testtel és erővel...”

Fennálló ének: 290. dicséret 1. verse: „Dicsérlek, téged Idvezítőmet, ...”

Fő ének: 290. dicséret 2-6. versei: „Tenéked minden térdet s fejet hajt, ...”

Köszöntés: „Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért. Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál (Róm 8, 26-27).” Ámen.

Lekció: Pál első levele a thesszalonikaiakhoz 1. fejezete: *„Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikaiak gyülekezetének az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem nektek és békesség. Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban, mert szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységetek állhatatosságát; mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok. Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is. Ti is tudjátok, hogyan éltünk közöttetek, a ti érdeketekben, ti pedig a mi követőinkké lettetek, és az Úréi, amikor sok zaklatás ellenére a Szentlélek örömeivel fogadtátok be az ígét. Példává is lettetek minden hívő számára Makedóniában és Akhájában, mert tőletek terjedt tovább az Úr beszéde, de nemcsak Makedóniába és Akhájába, hanem mindenhová eljutott a ti Istenbe vetett hitetek híre. Szükségtelen is erről bármit mondanunk, mert ők maguk beszélnek rólunk, milyen fogadtatásban volt részünk nálatok, és hogyan fordultatok a bálványoktól Istenhez, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok, és várjátok a mennyből Jézust, az ő Fiát, akit feltámasztott a halottak közül, aki megszabadít minket az eljövendő haragtól.”*

Előima: Mennyei Édesatyám, megadtad nekem élő Igédet, amely életem világossága és ösvényem világossága kellett volna, hogy legyen. De töredelmesen

megvallom, gyakran félretettem, és megpróbáltam a saját ítélőképességemre, tapasztalatomra és bölcsességemre támaszkodni. Igédben írva van rólam is, Általad megismerhettem önmagam, hogy másoknak is világítsak. De azoknak, akikhez elküldtél, gyakran csak magamat hoztam el Helyetted. Vak vezetővé váltam, aki másokat vakságba vezetett. Istenem, kérlek, bocsáss meg nekem! Nyisd meg a szemem, hogy lássam magamat, valamint egyházamat, gyülekezetemet, cselekedeteimet és szolgálatomat. Láttam az igazságot, láttam a saját kudarcomat és tévedésemet, és láttalak Téged szentségedben és hatalmadban. Érzem szereteted, jóságod és megbocsátásod nagyságát. Nyisd meg a szememet és a szívemet, hogy ismét elvezessem a körülöttem lévőket a hit, az alázat és az engedelmesség Általad képviselt szemléletéhez! Imádkozzunk közösségünkért, az egyénekért, a gyülekezet tagjaiért, lelki megújulásunkért. Taníts minket, Uram, hogy lássuk önmagunkat és Téged a tudás ösvényén. Élő Urunk, a mi Megváltónk nevében hallgass meg minket és oktass Szentlelked erejével. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 499. dicséret 5. verse: „Ha pedig még többet vehetek...”

Textus: Pál első levele a thesszalonikaiakhoz 1. fejezete 2-4. versei: *„Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban, mert szüntelenül emlegetjük a mi Isteniünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységetek állhatatosságát; mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok.”*

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Pál apostol Thesszalonikába Filippiből érkezik. Ott olyan tapasztalatokkal gazdagodott gyülekezetalapítás és annak építése terén, ahol baráti kapcsolatok, közösség és támogatás volt jellemző a Krisztus által átformált új teremtmények által. Thesszalonika a gazdagság és a büszkeség városa volt gazdag tradícióval. Több istenséget tiszteltek, de valahogy, valamilyen formában egyszerre csak a lelkek érzik az úrt és Pál apostol köré gyülekeznek. A levél, amelyet ma kezdünk el olvasni Bibliaolvasó Vezérfonalunk szerint, egy kiszélesedett hálaadással kezdődik, miután a három itt szolgáló útitárs, Pál, Szilvánusz és Timóteus kegyelmet és békességet hirdet ebben a városban Krisztus által a mennyei Atya dicsőségére. Kiszélesedett hálaadás Istennek a gyülekezetért. Terebélyes köszönetmondás az Úrnak a közösségért. Ilyen még itt nem volt. Eddig nem

olvastunk. Pál apostol három mondatban el szokta intézni ezt a dolgot, de most szinte egy egész fejezetet annak szentel, hogy Istennek hálát adjon a gyülekezetért. Drága Testvérem! Hálás vagy gyülekezetedért? Hálát tudsz adni azért, hogy hitben élő és hitben járó testvéreid körében hallhatod az Igét hétköznapi és vasárnap? Igényled a közösség áldásait? A panasz hamar elhagyja ajkunkat, ez sincs jól megszervezve, ez sem volt delegálva, lehetne ezt jobban is csinálni, de a hálaadás, a köszönetmondás, hogy van gyülekezet, van közösség, van lehetőség az Igehallgatásra, az Igehirdetésre, látogathatunk, közösséget vállalhatunk egymással, hányszor hagyja el ajkunkat? Pál, Szilvánusz, Timóteus hálás a Thesszalonikában élő testvérekért Istennek. Drága testvérek, én személy szerint, akit Isten iderendelt szolgálatra, hálás vagyok a pozsonyi gyülekezetért. Hálás vagyok hitves- és szolgatársamért. Hála van a szívemben a gondnokaimért. Hála van a szívemben presbitereimért, pópresbiteremért, hála van a szívemben a vasárnapi iskola vezetőiért. Hála van a szívemben a kántorokért. Hála van a szívemben a templomszolgáért, a harangozóért és a házmesterért. Hála van a szívemben a bibliaórási tagokért. Hála van a szívemben azokért a testvérekért, akik óhajtják a házi úrvacsorát, vagy épp az idősek otthona lakóiért, akik megkérdezik, hogy voltak-e vasárnap templomban. Hála van a szívemben az egyedülálló testvérekért, akik jönnek, de már nehezükre esik. Hála van a szívemben a hittanosokért, akik a Duna-utcai Alap- és Középiskolát látogatják, akik igaz nem jönnek istentiszteleteinkre, de a hittanon az ország különböző részéről tőlünk várják az útmutatást. Hála van a szívemben a fiatalokért, hogy még mindig vannak, akik igénylik az ifjúsági bibliaórát és a személyes lelkigondozást. Hálát adok a konfirmandusokért, hogy vannak, akik társulni szeretnének hozzánk. Hálát adok a házasulandóknak, akik közös életüket Istennel kezdik. Drága Testvérem, készíts hálánaptárt így szeptember közepén, amikor közösségedbe visszaérsz, hogy mi mindenért lehetsz hálás, mert elfelejtettük, hogy semmi sem természetes. Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért.

Mindnyájatokért, akik vagytok, itt vagytok, akik jelt adtok arról, hogy Krisztushoz való tartozásotok által igehallgató és igehirdető közösséggé formálódtok. Mindnyájatokért, akiknek fontos, hogy a város közepéből vigyétek az evangéliumot a saját hajlékokba, kettős igában terhek, nehézségek között élve, de mégis reménykedve, hogy van holnapja, élete, megtartó ereje azoknak, akik az Úrban bíznak, sőt szárnyra kelnek, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el. (ld. Ézs 40,27-31). Mert Isten ma is megújító erőt kínál és azt mondja, fáradozom, hogy te is fáradozz, én és gyermekem szüntelenül munkálkodom, hogy te is munkálkodj. (ld. Jn 5,17) Mi a tartalma Pál apostol hálaadásának? Elsősorban, a hitből fakadó munka. Nem kell itt kétkezi munkára gondolni. Hitből fakadó munka, tehát az evangélium továbbadása a saját környezetében olyan formában, ahogyan tudom. Talán csak felhívok egy beteg testvért, akit nem láttam a templomban. Talán csak érdeklődöm egy gyermek iránt, akit éppen megkereszteltek. Talán csak egy Kálvinista Szemlét, Református Újságot, Vetés és aratást viszek házhoz, oda, ahol már régóta nem voltak gyülekezetbe, és nagy a fásultság, mosolytalan és szürke minden, mert beteg a gyermek, az édesanya, az édesapa, a nagymama, a nagyapa. Talán egy gyermekbibliát hordozok, amit abba a családba készítettem, ahol gyermeket várnak és reményteljes jövőt (ld. Jer 29) képviselem az ige továbbadásával. Talán egy igéskártyát szorongatok a kezében támogatásként, hogy átnyújtsam a gyülekezet nevében névnapra, esetleg születésnapra szóló üzenettel. Igen, hitből fakadó munka minden, nemcsak a lelkipásztorok esetlen szolgálata. Igen, fáradozás minden az Úr szőlőskertjében, amit Isten elvégez szívünkben. Mindnyájatokért szól hálaadásunk. Mindnyájatokért, akik hitből fakadó munkát, fáradozást, időt, energiát nem kímélve végeztek az Úr dicsőségére. Hitből eredő munka és szeretetből fakadó fáradozás. Milyen áldásokat rejteget, mennyi kiaknázatlan lehetőséget biztosít Jézus Krisztusba vetett hitünk és a Benne megjelent kegyelem. Jézus szeretetével közeledni. Menni Krisztussal és

Krisztusért. Thesszalonikában 20 és 40 személy között terjedt a gyülekezet létszáma. Mindenki mindenkit ismert, de ez a szolgálat kiterjedt egészen Macedóniában és Akhájában is több testvérré. Kiszélesedett szeretetgondozás és hitplántálás folyt. Miért, mert ez a szolgálat nem a saját hitből és nem a saját szeretetből táplálkozott. Jézus Krisztus által az Atya szeretetét tolmácsolták. Kiszélesítették a kört. Missziót végeztek. Hitet erősítettek és vitték Jézus Krisztus szeretetét. Nem magukat helyezték előtérbe, hanem Jézust koronázták meg azzal, hogy szolgálókká lettek. Kiszélesedett körök. Koncentrikus körök. Több szféra, több ember, több testvér, de nem a létszám miatt, hanem azért, hogy a gyülekezet növekedjék az üdvözülőkkel. (ld. ApCsel 2, 38-42) Közösséget építenek úgy, azzal a céllal, hogy lelkeket nyernek meg Krisztusnak. Rabul ejtett életékként vándorokká válnak. Úton vagyunk. A hit és a szeretet útján lévő közösség. Krisztus vándorai, akiknek nincs erszényük, tarisznyájuk, de van Uruk, Atyjuk, Megváltójuk és Ő kiküldi őket, mert választottak, elhívtak Általa. Drága Pozsony református templomából kisugárzó tanítványok! Szolgáljatok az Úrnak örömmel. (Zsolt 100,2) Cselekedjete úgy, ahogyan Ő tette. Legyen mindenki a másik szolgálója. Ismeretlenül is vállj a másik ember útítársává, akár honnan jön és akár hová mész, mert akkor testvérré formálódsz. Van még valami, amit Pál apostol kiemel a felsorolásban: állhatatosság. Kitartás a szolgálatban. Hányan elhagyják Krisztust manapság is. Bennünket is gáncsol a Sátán. Ebből az egyházmegyéből is két lelkésztestvérünk távozott a szolgálatból, és ennek nyomán több presbiter is elhagyta őrhelyét, ezért fontos az állhatatosság. Kitartás, kiállás. Sokan elmennek, sokan lemorzsolódnak, sokan azt mondják, nem éri meg, sokan azt mondják, nincs lelkiület, nincs alap, nincs az, ami keleten, ami máshol, nincs. De kitől függ? Tőlünk... Tőled és tőlem. Tőlünk, az igehallgató és igehirdető gyülekezettől. Lehet, legyen, de kitartó lelkiülettel, imádsággal, hálaadással, azért, ami van, és ami nem természetes, hanem adatott az evangélium hirdetése által, Krisztus, egy Fővalóságunk által, a Benne vetett hit

által, és az Átala munkált szeretet által, a Tőle jövő reménység által. Hit, remény, szeretet, e három, ezek közül pedig legnagyobb a szeretet. (ld. IKor 13,13) Esetlen szolgálatunk áldásait köszönjük meg az Úrnak. Pál apostol észrevette, megköszönte, hálával fogadta, sőt szóvá tette. Hit, remény és szeretet. Drága testvérem! „Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz mind te, mind a te háza népe (ApCsel 16,31).” „Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban (Zsolt 27,14).” Drága testvérem! „Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma (JerSir 3,22).” Hit, remény és szeretet. Merre tart közös szolgálatunk? A Feltámadottal, az élő Jézus Krisztussal minden csüggedt szívet, kritikus elmét és bátortalan lelket elérsz. Indulj hát! Menj és tégy tanítvánnyá minden népet az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. (ld. Mt 28,18-20) Hiszen egy gyülekezet munkája, fáradozása és állhatatossága alkotó tagjaitól függ. Ámen.

Utóima: „Felépíti Jeruzsálemet az Úr, összegyűjti a szétszóródott Izráelt. Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket (Zsolt 147,3).”

„Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Az én nevemért, nem pedig a ti gonosz életeitek és romlott tetteitek szerint bánok így veletek, Izráel háza! – így szól az én Uram, az Úr (Ez 20,44).”

„Uram, te megvizsgálasz és ismersz engem. Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram. Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod. Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni (Zsolt 139,1-6).”

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk (Róm 5,8).”

„Mint Istennek szent és szeretett választottai, öltetek magatokra könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet (Kol 3,12).”

„Ne hívassátok magatokat tanítóknak se, mert egy a ti tanítótok: a Krisztus. Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok! Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik (Mt 23,10-12).”

„Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet (Jób 10,12).“ **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Mert mindannyian a fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindent beledobott, amije csak volt, az egész vagyonát (Mk 12,44).“

Áldás: Jézus mondja: „Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem (Jn 15,4).“ Ámen.

Záró ének: 23. dicséret: „Az Úr énnékem őriző pásztorom...”